

ÚVODNÍK

Jaký to příhodný den. Přímo na první jarní datum vypukne již 3. ročník divadelní přehlídky Ostravské buchary. S tradicí sobě vlastní, jako již dva roky předtím, po zmizení posledního sněhu se objeví první divadelníci. A máme se na co těšit. V letošním ročníku se představí obhájci minulých vítězství (Bílé divadlo, K.V.A.S. a Divadlo Devítka) a také konkurence z Ostravy, Bohumína, Havířova, Těškovic a Krnova. Vše vypukne 20.3.2013 v 18 hodin představením souboru Berani Těškovice. A to za bedlivého dozoru přítomné odborné poroty ve složení: Ladislav Vrchovský, Bc. Věra Vojtková a PaedDr. Hana Rychecká. Hostem poroty je René Šmotek, herec ostravského divadla Aréna. Dají se očekávat skvělé herecké výkony, a proto se těšíme na hojnou diváckou účast. Jak je dobrým zvykem, po každém představení bude možnost hlasovat o divácky nejlepší divadelní hru festivalu a také navštívit seminář o právě odehraném představení. Zde odborná porota diskutuje nejen s divadelním souborem, ale i s diváky, a sděluje své postřehy a pocity. Novinkou bude speciální sobotní odborný seminář, který povede Ing. Dušan Zakopal a má název Dramaturgicko režijní (scénografická) koncepce / DRK či DRsK/. Začátek je v 13 hodin. Co nejlepší zážitky z prken, které znamenají svět, přeje za redakci Rachotu Michal Rychtr

ODBORNÍ LEKTOŘI - POROTA

Ladislav Vrchovský – předseda poroty

Novinář, publicista, divadelní kritik.

Patří mezi zakladatele Společnosti pro kulturu a umění v Ostravě, kterou od roku 1996 vede jako její předseda. V letech 1994 až 2005 působil v médiích jako programový náměstek televizního studia Prométheus v Ostravě, jako moderátor odvysílal téměř tři sta repríz vlastního pořadu studia Českého rozhlasu v Ostravě pod názvem Rozhlasový lidový parlament. Posledních patnáct let se profesionálně věnuje divadelní kritice, přispívá do Divadelních novin a do vysílání Českého rozhlasu 3 Vltava, působí jako lektor a člen porot národních přehlídek amatérského a ochotnického divadla. Již 12 let spolupřádá ostravský mezinárodní festival Folklór bez hranic. Člen odborné rady Nipos-Artama pro amatérské činoherní divadlo. Člen kolegia pro udělování cen Alfréda Radoka.

Bc. Věra Vojtková

Absolvovala na ostravské konzervatoři (obor herectví), na Pedagogické fakultě Ostravské univerzity vystudovala obor speciální pedagogika (zaměření na logopedii).

Pravidelně hostuje v Těšínském divadle. Působí jako členka poroty dětských a studentských recitačních soutěží.

Od roku 1995 vyučuje na Janáčkově konzervatoři a Gymnáziu v Ostravě předměty jevištní mluva a umělecký přednes (na oboru hudebně dramatické umění), pedagogiku a psychologii (na oboru tanec).

PaedDr. Hana Rychecká

Středoškolská učitelka výtvarné výchovy a dějin umění, dramatické výchovy. Spolupracuje po mnoho let s amatérskými i profesionálními divadelními soubory (SDZN Opava, DPB Ostrava) jako výtvarnice kostýmů i scény, rovněž jako vedoucí amatérských, dětských divadelních uskupení. Má za sebou cca 50 scénografických realizací. V poslední době úzce spolupracuje i při pořádání přehlídek a divadelních dílen, například na Slezskoostravském hradě, v Sanatoriích Klimkovic a podobně. Je autorkou mnoha realizovaných mozaik (Hrad, Klimkovic atd.) a dalších výtvarných děl.

LEKTOR ODBORNÉHO SEMINÁŘE

Dušan Zakopal

Dávno, dávno tomu co jsem začal s ochotnickým divadlem. Již v dětském věku... mohl jsem hrát jako dospělý, protože jsem byl ve vyučování hodný a paní učitelka mně dala roli. A to hodný mně zůstalo a tak po období " čím jsem byl vším jsem rád" jsem se stal také porotcem ochotnických představení. V současné době funkcionářím ve Svazu českých divadelních ochotníků, ve vedení Klubu režisérů (který jsem zakládal), jsem členem, raději lektorem, řady amatérských divadelních přehlídek, organizátorem seminářů SČDO na JH i ve Vysokém n. Jizerou, "učil jsem " na Lidové konzervatoři a jsem činný v souboru AUREKO II v Ostravě.

Tak a myslím, že by to mohlo stačit, jinak bych o tom dávnu mohl psát na pokračování....

Stručný obsah odborného semináře:

Dramaturgicko režijní (scénografická) koncepce / DRK či DRsK/

Půjde o snahu autora metodolicky uspořádat přípravu režiséra činohry od čtení textu až po realizaci inscenace. Které kroky, či etapy práce nelze opomenout, jaké užití prostředků vede ke kreativnímu výsledku.

DRK = tvůrčí plán, také program převodu literárního díla (dramatu) do jevištní podoby, jehož výsledkem je pokus o umělecký artefakt - inscenace.

Základní metodologické členění:

Dramaturgická část - ANALÝZA PŘEDLOHY

Režijní záměr - část vedoucí k SYNTÉZE k INSCENACI

Ad ANALÝZA: Téma, idea, dramatická stavba, základní dramatická situace, hlavní konflikt, jedinečnosti apod.

Ad SYNTÉZA: Ideově tématický základ, vývoj jednání, příběh, hlavní a vedlejší konflikty a jejich nositelé, jejich motivace, dějová fakta a hlavní situace, principy scénografického řešení (scénograf nejbližší spolutvůrce režiséra), styl, žánr, jazyk atd., divácká adresa, limity ochotnických podmínek apod.

Den PRVNÍ

Středa 20.3.
18.00 hodin

Berani Těškovice
CO EŠTĚ NEVITE, V HOSPODĚ SE DOVITE

Z Těšovic k nám dorazil optimistický soubor Berani. Se šedesátiletou tradicí v divadelní činnosti si přivezli do Ostravy svou hru Co ještě nevíte, v hospodě se dovíte. Hra byla inspirována knihou Slovácko se nesudí a taky životem v Těšovicích. Berani jsou velice početný soubor, ale mají většinu žen. K tomuto faktu byla hra uzpůsobena. Je záhodno upozornit, že se jednalo o premiéru této hry.

Děj hry se odehrává ve vesnické hospodě, kde se všichni obyvatelé sejdou u piva a napadne je zahrát si divadlo na motivy událostí ve vesnici. Tři rozmanité kauzy plné humoru a písní (i heligonka byla) ukazují pestrost života v obci a svéráznost jednotlivých obyvatel, včetně koktajícího policisty/bubeníka/průvodce. Spor sousedů, hloupý otec a ukradené dřevo. Každý příběh s překvapivým dějem i koncem.

Berani. Se šedesátiletou tradicí v divadelní

OHLASY DIVÁCTVA:

Možná trochu dlouhé ♦ Moc pěkné ♦ Druhá půlka nuda ♦ Není co reklamovat, spokojenost

ROZHOVOR S HERCI:

K rozhovoru se nám podařilo ulovit paní režisérku Soňu Ulmanovou a její hereckou kolegyni Mgr. Dagmar Krayzlovou. Probíhalo to ve velice veselém duchu.

Máte velice početný soubor, jak se Vám zkouší v takovém počtu herců?

DK: *Blbě (smích)*

SU: *Je to velice komplikované. Nám se dokonce někteří členové odstěhovali do Ostravy. Dneska jsme byli poprvé komplet. Poprvé.*

Dnešní představení bylo zároveň premiérou hry Co ještě nevíte, v hospodě se dovíte. Byl to záměr?

SU: *Ano, my jsme to totiž dříve nestihli (smích). My jsme ještě do prosince hráli starou hru, která měla víc jak dvacet repríz.*

DK: *má pravdu (smích)*

SU: *a tuto hru jsme začali nacvičovat až v lednu a proto je tomu tak.*

Na jaké další přehlídky se chystáte?

SU: *V pátek jedeme do Štramberka.*

DK: *A zítra!*

SU: *A zítra jedeme do Rožnova, ale to není přehlídka. Pak máme ještě Polanku, Klimkovic a další...*

Co Vás přivedlo do divadla?SU: *Jako nás?*DK: *Láska k divadlu přece!*SU: *No Jistě! A tradice u nás v divadle. Už tam hrajem 25 let.*DK: *Já hraji od 6 let.*SU: *U nás už jsou i dětské soubory.***Čím to, že je u Vás taková převaha žen?**SU: *To nevíme. (smutně)*DK: *Ale je to škoda! Ženské si chtějí odpočinout od chlapů (smích). My tam máme jiné věci pro chlapy. Jako hasiče, fotbalisty, aerobiče. (smích)***HODNOCENÍ POROTY:**

Jako první se letos na Krajské přehlídce amatérských divadelních souborů OSTRAVSKÉ BUCHARY představil divadelní soubor **Berani Těškovice** se svou premiérou komedie „**CO EŠTĚ NEVITE, V HOSPODĚ SE DOVITE**“. Soubor má v našem regionu už dlouholetou tradici, je dostatečně známý a vyspělý. Hra se volně inspiruje knihou „Slovácko sa sudí“ a divadelní

hrou „Po všem hovno, po včelách med“, ale vychází i z vlastních zkušeností života lidí na vesnici. Herci používají místní nářečí, zpívají lidové písničky, hrají na harmoniku a vytvářejí tak autentický kolorit místní hospody se všemi typickými znaky, zvyky, atmosférou.

Režisérka Soňa Ulmannová společně se členy souboru přistoupila k realizaci tématu formou „divadla na divadle“. V hospodě se sejdou vesničané, kritizují poměry, lidské chování a rozhodnou se vytvořit přímo na místě „soud“ –

a pro něj pak sehrát tři situace, které v současnosti nejvíce hýbou vesnicí.

První vychází z majetkových poměrů rodičů při svatbě mladých. Zejména tady je dokonale prokreslen charakter furiantských rodičů Kohoutkových a Holubových. Scéna jejich dialogu patří k nejzdařilejším. Má švih, temporytmus, vtip. Stejně tak i ve druhém příběhu nechybí komické situace, i když z mezigeneračních vztahů děti – rodiče – staří lidé občas až mrazí. Dramatická situace nakonec graduje do absurdna. Poslední část ukazuje vztahy mezi vesničany (švec – hajný), které jsou postaveny na lži, podvodech, krádežích a příznačné vychytralosti (vyčůranosti) jednajících.

Chtěla bych pochválit celé soubor za obrovské nasazené, některé výborné herecké výkony, energii, kterou do představení všichni dávali. Je zřejmé, že všichni mají „divadlo v sobě“, chtějí se ukázat a ostatní pobavit. Jen je někdy toho nadšení až moc a z jeviště se na diváky v sále hrne množství hlasů, zvuků a akcí, které divák nestačí sledovat, identifikovat a v ději se ztrácí. Kázeň v představení a vzájemná ohleduplnost, nepřekřikování se navzájem a postupné budování hlavní dějové linie, to jsou úkoly, na který musí soubor (a především režisérka) pracovat do budoucna.

Věřím ale, že po určitých režijních zásazích, ale i po zjednodušení, mnohdy i krácení textů, rozlišení situací reálných a hraných „jako“ dojde k propojení zatím roztříštěných jednotlivých scén, k přehlednější stavbě představení a k závěrečné gradaci s jasným vyzněním závěrů soudu nad všemi špatnými lidskými vlastnostmi, a to nejen v hospodě...

Za porotu: Hana Rychecká

Den DRUHÝ

Čtvrtek 21.3.
19.00 hodin

Bílé divadlo Ostrava
Z TOHOTO OBRAZU UŽ NIKDY NEODEJDU
(KOLOTOČ)

Bílé divadlo Ostrava je volné umělecké sdružení, které již 30 let představuje světu svou formu alternativního divadelnictví. Jakožto domácí soubor se snaží vždy ukázat to nejlepší, což vedlo v roce 2011 k vítězství na celostátní přehlídce v kategorii hudební divadlo. Tentokrát předvedli divákům a porotě svůj divadelní kus Z tohoto obrazu už nikdy neodejdu (kolotoč), který hrají již od dubna roku 2005

Dominantou scény a hry samotné je dřevěný kolotoč, který na začátku představení slouží k pobavení odvážných diváků. Po vypuknutí samotného děje však již slouží jako symbolický faktor lidského života. Osud si nevybírá a smrt čeká na každého. I když ne každý bude mít tu čest potkat Smrt svlečenou. Ze slov autorů: „Na kolotoči budeme znovu prožívat každý okamžik

života v souvislosti s city, ze kterých se celkově lidský život skládá.“

OHLASY DIVÁCTVA:

Lepší než včera ♦ Líbilo se mi to víc než Postele ♦ Na mě moc depresivní

ROZHOVOR S HERCI:

K rozhovoru se nám povedlo odchytilit představitelku role Smrti, paní Šárku Nebojsovou. Odpovídala s úsměvem a polévkou v ruce, ale poněkud nám ztěžoval práci neposedný buldoček, který se snažil přeprat přítomný kolotoč.

Vaše role si vyžaduje hraní ve spodním prádle. Proběhla nějaká speciální příprava na tento kousek exhibicionismu?

Ne (zamyšlení), ne.

Je Vám to vlastní?

Exhibicionismus mi není cizí. Já jsem taková sama o sobě. Nedělá mi to problém hrát s Bílým divadlem.

Čí to byl nápad, že smrtka se během hry postupně vysvléká?

Tady se chce zřejmě ukázat, že Smrt není ta špatná ani škaredá. Zlá je ta nemoc, ta rakovina, co vás užírá. Proč by měla být Smrt ta špatná. Všude je to idealizované, že Smrt je ta škaredá, třapatá, kostnatá. Ale tady to je Bílé divadlo a takhle to prezentuje. Je to nápad Bílého divadla.

Takže je to scénický záměr?

Pokud znáte Bílé divadlo, tak to se prezentuje v hodně představeních nahotou. Jo? Jsou to třeba Lyžaři a podobně. Zde je vidět, že nahota nám není cizí.

Co konkrétně pro Vás znamená divadlo?

Je to něco, co mě naplňuje. S příjemnými lidmi. Je to o knihách: má to vždycky podklad z něčeho konkrétního. Nejsou to žádné slátaniny.

Byla jste dneska nervózní kvůli poroty?

Ne, ne. To já nejsem nikdy. To mi nijak nedělá. Spíše možná kvůli známým, co tady přišli. Ale já nebývám nervózní. Možná jsem trochu ze začátku, ale když tam vlítu, začnu si točit, tak jedu si to své točení a nedělá mi to problém. Já jsem tak nějak bezproblémová. (smích)

HODNOCENÍ POROTY:

Motto:

Divadlo je syntézou literatury (text),
výtvarná (scéna), hudby, odehrávající
se dialogu mezi lidmi (herci a diváky).
(Edice Umění vnímat umění, Jan Hyvnar: Divadlo)

V sále je dřevěný vrzající kolotoč, stará sečkovice (stroj na řezání slámy), velká šatní skříň, stůl a kolem něj skupina černobíle oděných mužů, a mladá žena s kosou v ruce, s bíle natřenou tváří, polonahá pod černým dlouhým kabátem. Jeden z herců v pouťovém kostýmu vyzývá publikum ke svezení se na kolotoči. Představení začíná.

Účinkující prostřednictvím filozofujícího textu složeného z úryvků básní, poetických obrazů a lidových písní za doprovodu orchestrionu, houslisty a harmonikáře postupně navozují atmosféru rozjímání o základních věcech života a smrti, o lidské existenci a jejím smyslu.

Netradiční pojetí divadla, inscenace vykazující prvky paradivadelní aktivity (divadlo jako psychoterapie, arteterapie), prvky divadelního informelu (spontánnost projevu a svoboda v užívání jevištních prostředků bez ohledu na platné konvence, s přímým zapojením diváka) je Bílému divadlu vlastní již po dlouhá léta. Výrazný podíl výtvarné a hudební složky se ve spojení se vším shora řečeným projeví v působivém, emotivním syntetickém jevištním výrazu, který zasáhne velmi silně především citově vnímavého diváka.

V inscenaci „Kolotoč“ jsou sice citovány minulé jevištní i venkovní projekty Bílého divadla, zakomponovány jsou i události ze soukromého života účinkujících a jejich vzájemné rodinné a mezilidské vztahy, inscenace jako celek však i oslovuje diváky neznalé těchto skutečností. Oslovuje je především díky estetické kvalitě výsledného uměleckého tvaru, síle hudby a obrazu, síle lidové písně a jejího poselství a síle autenticity v projevu všech účinkujících.

Samotná výpověď je pak obsažena ve sdělení skutečnosti, na kterou však lidstvo neustále jakoby zapomíná: lidský život je ohraničen narozením a smrtí, a prožít jej můžeme, aniž bychom rozpoznali, co je podstatné a nepodstatné, důležité a méně důležité. Bílé divadlo svou inscenací říká, co je důležité pro ně, a nabízí divákům sdílení hodnot, které mohou lidský život ozvláštnit a zkrášlit. A nabízí také možnost zamyšlení se nad sebou samým a nad svým vnímáním života a světa vůbec. V tom je největší síla i klad inscenace.

Za porotu Ladislav Vrchovský

Den TŘETÍ

Pátek 22.3.
19.00 hodin

Divadlo DEVÍTKA Ostrava
Marc-Gilbert Sauvajon:
KACHNA NA POMERANČÍCH

Divadlo Devítka funguje v podstatě jen od roku 2009, ale i tak začínají členové souboru zkoušet svou již pátou divadelní hru. Na Buchary přijeli poprvé jako hosté ze své nové základny v Michálkovicích a přivezli si komedii Kachna na pomerančích, která měla již nespočet repríz.

Děj se odehrává v domě anglického rádiového moderátora, kde žije se svou ženou, dětmi a personálem. Na úvod hry se provalí nevěra manželky a její záměr s milencem odjet do Itálie. V hlavě manžela se urodí geniální plán na udržení manželky, který obsahuje pozvání na večeři jak milence své ženy, tak i své sličné sekretářky. Společný večer potencionálního milostného čtyřúhelníku skrývá nejednu zajímavou situaci.

OHLASY DIVÁCTVA: hezké, hezké ♦ moc se mi to líbilo ♦ příště přijdu zase

ROZHOVOR S HERCI:

Pro dnešní rozhovor jsme si vybrali představitelku Patty-Pat, Ivetu Šitavancovou.

V inscenaci hrajete mladou ženu, které není cizí postelová kariéra. Jaký je Váš názor na tyto dámy v reálném životě?

Určitě si tím dokážou vydobýt spoustu věcí. Já je na jednu stranu obdivuji, ale na druhou bych taková být rozhodně nechtěla.

Během představení se velice často převlékáte, je to náročné na spěch v zákulisí?

Tím, že mám mezi výstupy dostatek času, je to v pohodě. Zato kolegyně Pavla (Liz) to má náročnější a musí si opravdu máknout ☺

Jste nervózní z poroty, která sedí v hledišti?

Vůbec ne. Je to pro mě divák jako každý jiný. Když hrají, vždycky do toho dávám všechno a je jedno, jestli sedí v hledišti prezident nebo kdokoliv jiný

Co je pro Vás v divadle důležité?

Lidé, se kterými se setkávám a hrají. Taky ta atmosféra, kterou prožívám při každém představení a po něm.

HODNOCENÍ POROTY:

Páteční večer patřil divadlu devítka z Ostravy a komedii M.-G. Sauvajona Kachna na pomerančích. Téma hry: odhalená nevěra a vzápětí rozehraná šachová partie přímo na poli manželského života nebo-li získat dobře zvolenými tahy zpět svou manželku. Je tady patrné, že soubor D9 hraje „Kachnu“ od května minulého roku, protože představení je usazené, herecké jednání zažité.“

Text divadelní hry je založen především na dobře napsaných dialozích a záleží tedy hodně na tom, co postavy říkají, jak to říkají a komu. Celá hra, která svým žánrem odpovídá konverzační komedii, je postavena na tzv. slovním ping-pongu. Zdá se ale, že herci tyto možnosti v některých situacích zdaleka nevyužili a ochudili sebe i diváky o jemné niance humoru a lehkého napětí, které by mělo v průběhu celého představení panovat.

Slovní narážky, dialogy v sobě skrývají možnosti okořenit zdánlivě vážné situace humorem, který by publikum jistě zaznamenal a bavilo by se právě hrou se slovíčky (na kterých je podle mého Kachna postavena). Představení by tím získalo ještě větší „švih“. Přesto všechno hráli herci s nasazením a diváci smíchem oznamovali, že se vzniklými situacemi baví (byť jsou možnosti textu daleko pestřejší).“

Představení v podání D9 bylo divácky úspěšné, o čemž svědčil i plný sál a určitě si získají mnoho dalších příznivců.

Za porotu Věra Vojtková

Den ČTVRTÝ

Sobota 23.3.
10.00 hodin

BOBAN Bohumín
Vlastimil Peška, Jaroslav Foglar: RYCHLÉ ŠÍPY

Z nedalekého Bohumína přijel divadelní soubor BOBAN (BOhumínské BAvidélko převážně Nedělní) a přivezlo si oprášenou hru Rychlé šípy. Soubor fungující od roku 2007 se může pyšnit hereckou základnou čítající 26 aktivních herců a také skvělou živou kapelou. Dále připravují muzikálovou hru ze života mladých 80. let Holky na ocet.

V ulicích staré Prahy spatřujeme Mirka Dušína, který se seznámí s Jarkou Metelkou, Jindrou Hojerem a samozřejmě Rychlonožkou a Červenáčkem. Legendární pětice je kompletní a musí se vyrovnat jak s partou Černých jezdců, tak i s Bratrstvem kočičí pracky. Příběh, který nikdy nezestárne.

OHLASY DIVÁCTVA:

Vzpomínkové ♦ krapet rozhozené ♦ hezké

ROZHOVOR S HERCI:

K rozhovoru se uvolil vzor všech českých gentlemanů a sen mladých žen: Mirek Dušín. Vlastním jménem Evžen Vašulín.

V představení hrajete Mirka Dušína, byla to Vaše oblíbená knižní postava?

Oblíbená postava to určitě byla, ale já bych řekl, že je to situace, jako kdyby 60leté dáme dali roli princezny. Je to tak trochu mimo mísu (smích). Náš styl divadla je takový méně vážný. Nejlépe to asi vystihli diváci v Paskově, kdy nám napsali do pamětní knihy: „Těšíme se na Vaše další taškařice“. Ona je to spíše taškařice než divadlo a do této role jsem se hodil.

Měl jste v mládí rád Rychlé šípy?

No jistě. Dokonce jsem měl možnost u jednoho kamaráda celé originální svazky Rychlých šípů si pročitat. Byla to doba, kdy to bylo hodně romantické.

Myslíte si, že je reálné, aby si v dnešní době děti zakládaly kluby a soupeřily spolu v ulicích města?

To se děje, akorát ne vždy to jsou kluby typu Rychlých šípů (smích). Ale Bratrstva kočičí pracky jako když naseje (smích).

Čím je pro Vás divadlo?

Je to velice zajímavý relax. Ze začátku jsme se sešli jen pobavit. Počítali jsme, že se jen odzpívá písnička, řekne se básnička, diváci se zasmějí. Pak se to trochu zvrtno a teďka je takové větší hobby.

HODNOCENÍ POROTY:

V dnešní době, kdy nám často chybí slova jako čest, pravdomluvnost, ochota, úcta, gentlemanství, přichází amatérské divadlo BOBAN Bohumín se svým zpracováním hry V. Pešky na motivy knihy Jaroslava Foglara Rychlé šípy.

Bohumínské publikum má zjevně štěstí, že má ve svém městě divadelní soubor tak všestranný, jak herecky, tak i muzikálně. Radost ze hry, bavit se vzájemně a pobavit publikum se tak z celého vystoupení přenáší, a divák se baví spolu s postavami, fandí dobru a je spokojen, že i on se zapojil k odstranění špatnosti při závěrečné scéně s papírovými koulemi.

Je třeba vyzvednout výborné obsazení hlavních postav party Rychlých šípů. Možná k jejich kontrastu s ostatními partami by prospělo ještě větší zveličení jejich kladných charakterů v duchu jeden za všechny... Výborní a kontrastní byli Černí jezdcí.

Hra má všechny předpoklady být velmi úspěšná, pokud bude divák neustále v napětí, tzn. bude dodržen temporytmus, okamžitá návaznost a propojenost jednotlivých scén a výstupů. Rovněž je škoda nevyužít některých výborných nápadů / bublina s textem, bedna, pantomima.../

Vzhledem k výbornému hudebnímu zázemí souboru je děj podkreslen melodiemi, jednotlivé scény, výstupy pak spojují všem známé písničky minulého století. Opět atmosféru vytvářejí výborná kapela a zpěv. Diváci si potichu zpívají, co chtějí více? Snad trošku se zamyslet nad tím, jestli text písni pomáhá ději.

Celkově divadelní představení BOBAN Bohumín přineslo do sobotního dopoledne pohodu pro diváky a další tvůrčí nápady a povzbuzení pro soubor.

Za porotu Hana Rychecká

Sobota 23.3.
16.00 hodin

Lidové divadlo při MIKS Krnov
Antonín Procházka: S TVOJÍ DCEROU NE

Až z Krnova dojel na festival Buchary soubor Lidového divadla. Soubor navazuje na padesátiletou tradici krnovských ochotníků. Soubor se zaměřuje na dětská představení, díky kterým se dostali i na národní přehlídku Rakovnická popelka. Nezapomínají ani na komedie pro dospěléjší publikum. Jednou z nich je právě S tvojí dcerou ne.

V inscenaci se setkáme s dvěma páry manželů, kteří se vyrovnávají s krizí středního věku. Jedni s klidem, druzí však v šílenství, které je pozvolna nakažlivé. Hlídní 17leté dcery, vytváření nových lží při vyjasňování starých a osud nebohého vykradače bytu, který i když za nic nemůže, tak je mileneček všech. Komedie, ve které se může mnohý poznat.

OHLASY DIVÁCTVA:

Povedené ♦ lupič byl roztomilý ♦ líbilo se mi to

ROZHOVOR S HERCI:

Po hře jsme vyzpovídali pana Tomáše Marka, který zastává pozici herce a režiséra souboru.

Ve hře hrajete dle poroty „roztomilého“ zloděje. Vybral jste si tu roli záměrně nebo to vyšlo z personálních dispozic souboru?

V tomto případě to vyšlo z dispozic. Bohužel. Ale pěkná role na mě zbyla.

Někteří režiséři se do hraní moc nehrnou a hrají jenom, pokud musí. Je to i váš případ?

Já jsem naopak režisér z donucení. Já bych strašně chtěl hrát, a aby mě někdo vedl. Ale protože v souboru se k tomu stále nikdo nemá, tak jsem režisér, který si za odměnu může zahrát.

Narazili jste během zkoušení své hry i někdy na nějaký problém, který bylo složité překonat?

Vždy se sejít. To je vždycky to nejtěžší. Jsme amatéři. Vždycky je největší problém, abychom sladili to, abychom všichni mohli na zkoušku včas, aby byly naučené texty a tak. Takové ty porodní bolesti, kterými si musí projít každý soubor.

Byli jste nervózní, když šlo dnes o premiéru hry?

Rozhodně. To v každém případě. Jak na diskuzi padlo, tak měli jsme dnes novice, kteří zažili svou životní premiéru na prknech, která znamenají svět. Navíc na režiséra padá ta tréma za celý soubor, takže určitě.

A klasická otázka: co pro Vás znamená divadlo?

Divadlo, to je život, že jo. Děláme to od raného dětství. Začal jsem v dramataku a od té doby to dělám do teď, čili je to už pěkná řádka let.

HODNOCENÍ POROTY:

Lidové divadlo Krnov přivezlo situační komedii Antonína Procházky s názvem S tvou dcerou ne a příznivci Bucharů se mohli nechat inspirovat komedií, ve které se řeší nevšedními způsoby generační (i mezigenerační) krize.

Herci si postavy, které ztvárňují, vyložili dobře a vytvořili odlišné typy, charakteristické určitým jednáním i chováním. Občas bohužel nevyužili plně možnost podat humornou situaci čistěji. Hlavní chyba byla především ve schopnosti vést přímý dialog s partnerem. Problémy, které řeší, prezentují často v podobě jakési přednášky k publiku, ne k partnerovi. Začátek byl lehce rozpačitý a bylo tak právě díky tomu, že na místo vzájemné konzultace manželů, jak si zpestřit soužití, byla scéna spíše sdělením a vysvětlováním manželské krize směrem k divákovi.

Nejčitelněji byly dialogy vedeny mezi Sandrou (Denisa Strnadová) a Lubošem (Miroslav Kadlčík), oba právě schopností „naslouchat“ hereckému partnerovi vytvořili milé a komické situace. Nejlépe propracovanou postavou je Luboš v podání Miroslava Kadlčíka : usedlý úředník, který chytí „druhou mízu“, je ve svém výkonu přesvědčivý.

Hudební předěly mezi jednotlivými obrazy byly vnímány jako zbytečně dlouhé a působily lehce útlumně (i když některými diváky mohly být vnímány jako pozitivní a oddechový prvek).

Handicapem bylo také řešení scény: soubor nebyl evidentně připraven na menší prostor třebovického Labyrintu, a tak byly obrazy,

odehrávající se u Šimandlů na posteli, přesunuty skoro do portálu.

Soubor byl v celkovém dojmu sehraný a nejen publikum si užilo pohodové odpoledne. Lidové divadlo Krnov si potlesk na konci představení plně zasloužilo.

Za porotu Věra Vojtková

Sobota 23.3. 19.00 hodin	K.V.A.S. Karviná Robert Vrba: DRCLA LOKTEM VO KREDENC
-----------------------------	---

Kulturní vibrace a stresy (K.V.A.S.) je činoherní soubor z Karviné. Na svém kontě mají již 7 celovečerních děl pro mládež a dospělé. Od roku 1999 se věnují také i večerům poezie a monologů. Významným bodem historie divadla bylo nastudování Žebrácké opery od Václava Havla.

Na festival Buchary si dovezli povedenou hru Roberta Vrby: Drcla loktem vo kredenc. Děj se odehrává v národním průmyslovém podniku Termix v roce 1985. Setkáte se zde mimo jiné s rázovitým ředitelem Lampasem, náruživou sekretářkou Zdeničkou a s věčně své povinnosti zanedbávajícím vrátným Brázdou. Dvojice velmi „povedených“ uklízeček přijme nechtěnou posilu a první průšvih, ohrožující socialistické hospodářství, na sebe nenechá dlouho čekat.

OHLASY DIVÁCTVA:

perfektní ♦ moc se mi to líbilo ♦ povedené

ROZHOVOR S HERCI:

I ředitel národního podniku Termix musí někdy na slovíčko. A příjemnou náhodou šel právě k nám. Na otázky odpovídá Radim Kačmarský.

Jak se Vám hraje role podnikového ředitele a svůdce žen?

Týjo. To je otázka. Dobře, protože to je...nechci říct, že je mi to blízké (smích). Ale s tou rolí se dá krásně vyhrát. Není třeba tolik toho hereckého umu. To stačí být někdy jen víc přirozený. Někdy. A on je takový...není ani záporný, ani kladný a to je takové...někdy je to lehčí, někdy je to těžší a to se mi právě líbí. Jako každá role, co jsem hrál, se mi moc líbí (smích).

Chtěl byste v té době zastávat takovou funkci?

V té době? To asi ne, mě v 89 bylo dvanáct. To jsem asi nemohl nic takového (smích). Já jsem byl asi nástěnkář někdy v pionýru (smích).

Co máte na divadle nejrady?

Týjo. Ten adrenalin asi. Adrenalin a potlesk. Potlesk je nejlepší. Potlesk je všeříkající a nabíjející. To je to, proč to možná dělám. To, že to člověk vidí, že se jim to líbí a ocení to potleskem, ty tři čtyři nějaké děkovačky. To je pecka no.

Byla nervozita kvůli porotě?

No, já nevím. Asi ne. Já asi ne. Já jsem je moc nevnímal. Ale jasně, vždycky je to soutěž. Vždycky se tam vzadu na to někdo dívá. Ale zase na to člověk nesmí myslet, protože pak zase nehraje. Čili spíše jsem se snažil do toho odpoutat. Já myslím, že to šlo (smích)

HODNOCENÍ POROTY:

Text hry Drcla loktem o kredenc, napsal mladý autor Robert Vrba. Tento text má v sobě několik ambicí. Nabízí velké herecké příležitosti. Komiku jak slovní tak i situační. A v druhé polovině i jakýsi příběh. Na hru o tom, jak se pracovalo za komunismu v mlékárenském podniku, ambicí až příliš. Co však postrádá, je jeden jasný a předem určený jednotící prvek. Na hru, zabývající

se komunistickou minulostí, je jen humor slabou náplastí.

Karvinský K.V.A.S. rozdělil hrací prostor na několik částí. Centrem je kancelář vedoucího závodu Mirka Lampase (Radim Kačmarský), ve které „úřaduje“ se svou sekretářkou Zdeničkou (Radkou Zapletalovou). Úzký prostor na forbině se stal chodbou, na jejímž konci vpravo, byl kamrlík uklízeček. V levé části jeviště byla vrátnice, které vládl vrátný Josef Brázda v podání Jiřího Raszyka. Pro potřeby vrátnice využil soubor „kouzla

nechtěného“ a zakomponoval do své inscenace místní schodiště a dveře do Galerie, které sloužily jako dveře na záchod. Herci důsledně respektovali toto scénické rozvržení prostoru,

kteře bylo velmi funkční a výtvarně se shodující s tehdejší dobou. To stejné platí i o kostýmech. Byly dobové a zapadaly do atmosféry inscenace. Jen jednou se herci jakoby v hracím prostoru ztratili. A to ve druhé půli, kdy inscenace spěla k vrcholu a situace byly velmi vyhocené. Na vině však může být neznalost cizího hracího prostoru a s tím spojené komplikace.

Soubor K.V.A.S. má velmi vyzrálý a kvalitní herecký soubor. Jak už bylo zmíněno výše, text hry Drcla loktem o kredenc umožňuje spoustu hereckých příležitostí a členové souboru se svých úloh zhostili se ctí a grácií. Ať už se jedná o trojici uklízeček v podání Zuzany Janků, Marty Orgoníkové a Miluše Káňové nebo vrátného Josefa Brázdu v podání Jiřího Raszyka, sekretářky Zdeničky Radky Zapletalové, inženýr Vydrýskové Silvie Gracové. Bylo by nevhodné nezmínit místy až eskamotérský výkon Radima Kačmarského v roli vedoucího Mirka Lampase. Někteří herci by však měli dávat větší pozor na artikulaci a s ní spojenou srozumitelnost při mluveném projevu.

Zmiňuji-li se o herecké stránce této inscenace, musím se pozastavit nad jistou nesourodostí v hereckém projevu. Zatímco výkony Radima Kačmarského s Radkou Zapletalovou oscilují na tenké hranici mezi realistickým herectvím a groteskou, herectví pana Raszyka a slečen Janků, Orgoníkové a Káňové je herectvím čistě realistickým. Tento drobný rozpor není však chybou hereckou, nýbrž vyžaduje přísné a důsledné režijní vedení paní režisérky Lucie Rácové. Zde vyvstává otázka, pro jaký styl herectví se rozhodnout, který může více podpořit komičnost situací (ostatně skvěle vypracovaných) a následně celé inscenace. Přes všechny tyto drobné nedostatky však byly všechny herecké výkony velmi uvěřitelné.

Humornost celé inscenace podporuje také vhodný výběr dobové hudby a zvláště pak hlášení podnikového rozhlasu, který plní předělovou funkci mezi jednotlivými obrazy.

Hra Drcla loktem o kredenc je především komedie a svůj účel splnila. Nicméně stále ve mně přetrvává názor, že i komedie a zvláště komedie z období komunismu, by v sobě nést jakési memento či zdvižený prst, že tato doba se už nikdy nesmí opakovat.

Za porotu René Šmotek

Den PÁTÝ

Neděle 24.3.
10.00 hodin

Divadlo U Lípy Ostrava
Ray Cooney: RODINA JE ZÁKLAD STÁTU

Pátý den našeho festivalu zahájil divadelní soubor U Lípy. Emil Podružek založil tento soubor před víc jako 60ti lety a mají na svém kontě již přes 70 her. Část z nich z vlastního autorského pera. Nový domov divadlo našlo roku 93 v restauraci U lípy v Ostravě Hrabové, kde je nalezneme dodnes.

Když už lhát, tak nehorázně a hlavně všem! To je taktika doktora Mortimera, když pár okamžiků před důležitou přednáškou zjistí, že má nemanželskou dceru. Ta navíc míří za ním do nemocnice. To by pro Mortimera nebylo tak zlé, kdyby tam už nebyla matka jeho levobočka, nic netušící manželka a bláznivý pacient, který moc rád hraje na honěnou s policií.

OHLASY DIVÁCTVA:

líbilo se mi to ♦ bavili jsme se ♦ občas jsem nerozuměl

ROZHOVOR S HERCI

K rozhovoru se uvolil představitel role bláznivého pacienta Petr Klajban

Jaké je to hrát senilního blázna?

To se mě ještě nikdo neptal. Jo ty už se mě ptáš? (smích) No, jako v životě (smích)

Takže se ti stává často, že tě lidé označují za blázna?

Noo, bližší přátelé ano. Ti co mě vidí prvně ne, oni až potom : ježiš, ty jsi takové dítě! (smích)

Máš podobně humorné historky z nemocnice? Podobné jaké jsou ve vašem představení?

To ne, to ne. To určitě né. Ale mám kamarádku v této pracovní pozici a jak jsou všude latinské názvy, tak málem pánovy operovala ruku místo nohy. Ale mi se vyhýbá našťestí.

Baví tě hraní divadla?

Baví, baví. Ale začínám zjišťovat, že je to divadlo strašně velký žrout času, ale baví.

A co pro tebe znamená divadlo?

Je to takové odreagování a hlavně když jsem poprvé přišel do divadla, tak jsem si nedokázal představit, Ježiš, jaké to je být na tom pódiu před tolika lidmi. Ale vyzkoušel jsem si to. Pak jsem si říkal není to takové těžké, ale zajímavé (smích).

HODNOCENÍ POROTY:

Divadlo U Lípy nastudovalo komedii Raye Cooneyho: Rodina je základ státu. Žánr bulvární komedie vyžaduje k úspěšnému provedení především znalost divadelního řemesla, hereckou dispozici, schopnost vytěžit z textu co nejvíce z jeho komediálního potenciálu.

Ve všem shora vyjmenovaném má Divadlo U Lípy zatím ještě tu větší, tu menší rezervy. Inscenaci lze doporučit důslednost v rozdělení hracího prostoru, přilehlých prostor odkud herci nastupují do svých situací, důkladnější práci se slovem a hlavně, co se režie týká, dovedení jednotlivých situací do pointy.

Soubor disponuje několika výraznými lidskými typy, což při dalším rozvíjení tvůrčích a interpretačních schopností může přinést výraznější divácké zážitky.

Za porotu Ladislav Vrchovský

Neděle 24.3.
13.00 hodin

Divadlo Skřítek Havířov
Mirko Stiber: SVATEBNÍ NOC

Divadlo skřítek bylo založeno na podzim roku 1994. Počet herců je velice proměnlivý, ale nic jim nebrání účinkovat ve městech po celém kraji. V současné době hrají komedii Trója od amerického autora D.M. Larsona a od Mirka Stibery Svatební noc.

Snem dvou hudebníků je mít svůj společný koncert. Natolik si to přejí, že si jako odměnu slíbí společnou noc s prodejnou ženou. Koncert opravdu proběhl a tak musejí svůj slib splnit. I když pořádně nevědí jak. Je večer, zazvoní zvonek u dveří a členění reality může začít. S překvapivým závěrem.

OHLASY DIVÁCTVA:

Bylo to moc tiché ♦ líbilo se mi, jak to bylo tiché ♦ takové upřímné

HODNOCENÍ POROTY:

Na letošní Ostravské Buchary přivezl havířovský soubor Skřítek hru televizního scénáristy Mirko Stibera Svatební noc. Ve většině z nás je pojem svatební noci spojen s první nocí po svatebním obřadu s novomanželkou, ale v dobách dávno minulých se tímto pojmem zakrývaly schůzky s prostitutkami. A o to ve hře M. Stibera jde. Dva kamarádi, hudebníci si slíbí, že po úspěšném koncertu si takovouto „svatební noc“ prožijí.

Celý tento mikropříběh se odehrává v bytě, resp. v obýváku jednoho z muzikantů. Je v něm klavír, konferenční stolek, dvě židle, věšák na odkládání svršků a hlavně postel. Vše účelné, nic nadbytečné.

V této jednoaktové anekdotě všichni herci hrají své úlohy s věrohodností, mají vypracované charaktery postav, které důsledně dodržují. Láďa Zdeňka Tomečka je energický, přímočarý a živočišný, Hugo Ludka Taliána, který je zároveň režisérem inscenace, je jeho pravý opak, rozpačitý a střídmý v jak gestu tak i v mimice. Prostitutka Pavly Liškové je přesně ta dívka na jednu noc, o které se mužům zdá, ale když se objeví, dělají vše proto, aby k tomu proč přišla, raději nedošlo, aby si chlap neutržil ostudu. Všichni tři protagonisté v dialogích vycházejí z dané dramatické situace a postupně ji směřují k závěrečné pointě, již je vrácení honoráře, který zaplatili prostitutce a následné uspokojení se vlastní hrou na své hudební nástroje.

Celá inscenace má dobře vypracovaný temporytmus a vše rychle směřuje k pointě. Žánru jako je anekdota, sluší jistá sevřenost a uzavřenost prostoru. Respektování tzv. čtvrté stěny. To tvůrci v jednom okamžiku porušili. Když hudebníci chtěli ukázat prostitutce své hudební umění, posadili ji do první řady mezi diváky. Tím byla narušena celistvost příběhu, který vyžaduje jistou komornost a intimitu.

Tato drobná chyba, kterou se tvůrci zřejmě ještě více chtěli přiblížit divákovi, však nic neubrala na celkově kladném vyznění celé inscenace. Inscenace Svatební noci havířovského divadla Skřítek je i bez porušení čtvrté stěny dost blízko diváckému úspěchu.

Za porotu René Šmotek

<p>Neděle 24.3. 15.00 hodin</p>	<p>Sputnik Havířov Didier Caron: OPRAVDOVÉ ŠTĚSTÍ (nesoutěžní představení)</p>
-------------------------------------	--

A na závěr se divákům představilo nesoutěžní představení havířovského Sputniku. Tento věkově mladý soubor zahrál francouzskou hru Opravdové štěstí. Soubor rád poukazuje na stav současné společnosti, ale raději tou svou odlehčenou formou.

Místem inscenace je svatba. Na obřad i hostinu přijedou bývalí spolužáci a navzdory kráse takového dne pomalu vyplouvají staré rány a nedořešené lásky. Zprvu vyrovnané dvojice lidí domů odjíždějí v úplně jiném složení. Vrtkavost osudu je proslulá.

OHLASY DIVÁCTVA:

zasmál jsem se ♦ bohužel jsem málo slyšel ♦ naše svatba byla stejná

VÝSLEDKY

Doporučení na celostátní přehlídce DIVADELNÍ PIKNIK VOLYNĚ 2013:

Bílé divadlo s inscenací hry Z TOHOTO OBRAZU UŽ NIKDY NEODEJDU (KOLOTOČ)

Individuální ocenění:

CENY

Boženě Lindovské za herecký výkon v roli Boži Kelišové ve hře Co eště nevíte, v hospodě se dovíte

Janu Číhalovi za herecký výkon v inscenaci Z tohoto obrazu už nikdy neodejdu

Bílému divadlu za inscenaci hry Z tohoto obrazu už nikdy neodejdu

Marcelu Stejskalovi za herecký výkon v roli Huga Prestona ve hře Kachna na pomerančích

Souboru BOBAN Bohumín za hudební složku v inscenaci Rychlé šípy

Miloslavu Kadlčíkovi za herecký výkon v roli Luboše ve hře S tvou dcerou ne

Radimu Kačmarskému za roli Mirka Lampase ve hře Drcla loktem vo kredenc

Ludku Taliánovi za herecký výkon v roli Huga ve hře Svatební noc

ČESTNÉ UZNÁNÍ

Ivanu Lindovskému za herecký výkon v roli soudce ve hře Co eště nevíte, v hospodě se dovíte

Jiřímu Vavrečkovi za herecký výkon v roli ševce ve hře Co eště nevíte, v hospodě se dovíte

Jindře Režné za herecký výkon v roli Vendulky ve hře Co eště nevíte, v hospodě se dovíte

Pavlu Prokopovi za herecký výkon v roli Julka Buchala ve hře Co eště nevíte, v hospodě se dovíte

Jaroslavě Syslové za herecký výkon v roli Madame Gray ve hře Kachna na pomerančích

Ivetě Šitavancové za herecký výkon v roli Patricie Forsythové ve hře Kachna na pomerančích

Lukáši Szebestovi za herecký výkon v roli Jarka Metelky ve hře Rychlé šípy

Pavle Skokanové za herecký výkon v roli Herečky 1 ve hře Rychlé šípy

Mirce Absolonové za herecký výkon v roli Dlouhého bidla ve hře Rychlé šípy

Denise Strnadové za herecký výkon v roli Sandry ve hře S tvou dcerou ne

Jiřímu Raszykovi za herecký výkon v roli Josefa Brázdy ve hře Drcla loktem vo kredenc

Zuzaně Janků za herecký výkon v roli Vladěny Svěcené ve hře Drcla loktem vo kredenc

Radce Zapletalové za herecký výkon v roli Zdeny Novotné ve hře Drcla loktem vo kredenc

Veronice Kovářové za herecký výkon v roli Leslie ve hře Rodina je základ státu

Martinu Šostému za herecký výkon v roli Seržanta ve hře Rodina je základ státu

CENA DIVÁKA

K.V.A.S. KARVINÁ s inscenací hry Drcla loktem vo kredenc

HODNOCENÍ PŘEHLÍDKY ZA POROTU LADISLAV VRCHOVSKÝ

Třetí ročník postupové přehlídky neprofesionálních činoherních a hudebních divadel Ostravské Buchary měl na programu osm soutěžních představení.

Venkovský soubor Berani Těškovice předvedl variace na témata z televizního seriálu Slovácko sa nesudí pod názvem Co eště nevite, v hospodě se dovite. Představení nepřineslo až na několik zdařilých hereckých výkonů vyšší divadelní kvalitu.

Bílé divadlo Ostrava se zúčastnilo s projektem Z tohoto obrazu už nikdy neodejdu (Kolotoč). Srozumitelná filozofující výpověď o nadčasových životních hodnotách, sdělená skrze osobitou interpretaci lidové poezie a jevištně zpracovaná tradiční poetikou Bílého divadla, oslovila publikum především hudební a výtvarnou složkou inscenace.

Divadlo DEVÍTKA Ostrava nastudovalo konverzační komedii M. G. Sauvajona Kachna na pomerančích. Nejasnost v přístupu k předloze z pohledu na otázky a specifické nároky žánru, a nejasné vyložení jednotlivých postav byly hlavními překážkami v dosažení většího diváckého úspěchu. Také zde byly oceněny zejména některé výraznější herecké výkony.

BOBAN Bohumín je početný soubor zaměřený také hlavně na výchovnou a společenskou funkci v obci se složitým sociálním prostředím. Kolektiv stmelený přátelskými lidskými vztahy, jejichž rozvíjení v rámci divadelní zájmové činnosti je prioritou souboru, nastudoval Rychlé šípy v úpravě V. Pešky, výrazně a ku prospěchu věci však zasáhl do textu ve směru akcentu na lidské ideály v duchu Foglarovy proslavené předlohy. Představení oslovilo diváky především hudební komponentou inscenace v provedení živé kapely.

Lidové divadlo při MIKS Krnov přijelo s komedií A. Procházky S tvojí dcerou ne. Soubor disponující výraznými lidskými typy a herci interpretačně nadprůměrně vybavenými srozumitelným způsobem vyjádřil hlavní téma textu, problém ochladnutí partnerských vztahů uvnitř střední generace. Nevypořádal se však s nároky cizího jeviště, podstatně menšího než domácího, což negativně poznamenalo jinak kvalitní herecké výkony.

K.V.A.S. Karviná nastudoval komedii Roberta Vrby Drcla loktem vo kredenc. Parodie na téma socialistické normalizace oslovila publikum, které zde udělilo cenu diváka. Odborná porota poukázala na problémy textu, který ambiciózně obsahuje množství dílčích témat, bohužel nedotažených do konce. Jak u všech předchozích, i toto představení nabídlo několik kvalitních hereckých výkonů.

Divadlo U Lípy Ostrava zahrálo komedii Raye Cooneyho Rodina je základ státu. Neznalost základních požadavků žánru bulvární komedie v tomto případě neumožnila naplnit míru zábavy určené spíše nenáročnému publiku, kterou potenciál předlohy nabízí.

Divadlo Skřítek Havířov přijelo s komedií Mirko Stibera Svatební noc. Jednoaktová hra pro trojici herců, z toho dva muže odlišných charakterů (introvert a extrovert), a jednu ženu, byla nastudována i předvedena s vkusem a snahou o srozumitelnou výpověď. Také zde byly oceněny především herecké výkony.

Letošní ročník Ostravských Bucharů přinesl důkaz nemalého hereckého potenciálu všech účinkujících souborů, a zároveň ukázal na největší nedostatky, které spočívají především v oblasti dramaturgie a režie.

Odborná porota pracující ve složení Hana Rychecká, Věra Vojtková a Ladislav Vrchovský doporučila k postupu na národní přehlídku Piknik Volyně Bílé divadlo Ostrava se hrou Z tohoto obrazu už nikdy neodejdu (Kolotoč).

HLASOVÁNÍ DIVÁKŮ

Přítomní diváci vždy po skončení představení hodnotili předvedenou inscenaci. Hodnocení probíhalo jako ve škole. 1- výborně až 5 – nedostatečně. Poté se provedl aritmetický průměr k počtu hlasujících diváků. Soubor s nejnižším průměrem získal „Cenu diváka“. Výsledky jsou následující:

K.V.A.S.	1,328
Divadlo Devítka	1,353
Berani	1,481
Lidové divadlo	1,547
Sputnik	1,596
Boban	1,760
Bílé divadlo	1,975
Divadlo U Lípy	2,062
Divadlo Skřítek	2,333

ZÁVĚREM

Je neděle. Je večer. Je po všem. Koukám na prázdný sál posetý květinami a vzpomínám na 5 dní plných divadelní tvorby. Velice nerad, když mluvím o Bucharech, používám termín „amatérské divadlo“. Je to z důvodu, že mnohé výkony, mnohá představení a mnohá atmosféra nikterak nepráskla na sebe, že pochází z neprofesionálních divadel. Viděli jsme hospodské spory, osudové kolotoče, sněženou kachnu, 5 rychlých gentlemanů, neposednou dceru, vraždící kredenc, doktorskou rodinu, svatební filharmonii a opravdové neštěstí. 5 dní plných výkonů, potlesku, smíchu a několika slz. Za pár dní (27.3.) je mezinárodní den divadla a my jsme jej nemohli uctít lépe.

Moc děkujeme všem divákům za neuvěřitelnou návštěvnost. Na každé představení přicházelo víc a víc diváků. Panovala skvělá atmosféra, nálada i porozumění. Na debatách padaly rady, výtky, poděkování a potlesky. Skvělý důkaz, že ačkoliv to naše město nedostalo oficiálně, tak Ostrava byla, je a vždy bude městem kultury.

Za redakci rachotu děkuje vyčerpaný Michal Rychtr

PS: na důkaz, že jsem Vám nelhal a že tento festival opravdu stál za to, přikládám svědectví. Tento ročník byl natolik skvělý, že se nám během hodnocení porvala i samotná porota...

OSTRAVA!!!

